

נשקיים משבצת האצדיקים שירודעים עבודה רובנים בראשי, שהצדיקים יוציאים לספק לכל דרגה ודרגה בראשי. ועל זה וגם (גמליך אשקה. ודאי היא האשה אשר היכת ה' לבן אדני. ודאי היא (ס"א בתהעורת של התפללה שלו) היא הגורש השזדפן לאוותה הנשמה העליונה.

בא ראה, שהנה נתבאר תשיותה הזכור לנכבה עושה נשמה, ותשיותה לנכבה לזכור עולה ומחערב עמה שלמעלה, ונכללים זה עם זה ועושה נשמה. ומשום לכך, היא האשה - וזה הגוף ודאי, שהוא זמין לאוות רצון של הנשמה שיצאה מן הנזכר. ואולם הגופים עתדים להתעורר בראשונה, כמו שאמרנו. ולאחר שאלה יקומו, יקומו כל האחים שבשאר הארץ ויתקימו בקיום שלם, ויתחרשו בהתקדשות הלכונה, ויתחדר העולם כמו מקדם, ואז כתוב באותו הזמן (זהלט קו) ישמח ה' במעשהיו.

ומשום לכך, הנה ישפיל עבדי - להזכיר הנשמות כל אחת ואחת למקומם. ירים ונשא וגביה מאד - מהצד של כל אותן הדרגות העליונות, כמו שאמרנו. (ישעה נב)

באשר שמחת מאיש מראהו ותארו מבני אדם, בא ראה, שהנה אמר שפאשר נחרב בית המקדש והשכינה גلتה לתוך ארץות נכריות בינייהם, מה כתוב? (שם לו) הן אראלם צעקו חזה מלאכי שלום מר יבכין, כלם בכו על זה וקשרו בכיה ואבל, וכל זה על השכינה שנגלתה ממקוםה. וכמה אראלם צעקו חזה מלאכי שלום מר יבכין. כלחו בכו על דא, וקשרו בכיה

ואבל. וכל דא על דשכינטא דאטגלאי מאתה, וכמה דאי

בלחו אתשקיין מפולחנא דעתיקיא דידייע פולחנא דמאיריהון בדקא יאות. דעתיקיא יודיע לספקא לכל דרגא ודרגה בדקא יאות. ועל דא וגם (?) גמליך אשקה. ודאי היא האשה אשר היכת יי' לבן אדני. ודאי היא (ס"א בתהעורת רצלוטה דיל) איהו גופה דאונדמן להיא נשמה עלאה.

הא חזי, דהא אתמר דתיאובטא דרכורא לגבי נוקבא עbid נשמה. ותיאובטא דנווקבא לגבי דכוירא סלקא ואתערב בהדה דלעילא ואתכליל דא בדא ועbid נשמה. ובגין כה היא האשה. דא הוא גופה ודאי דאייה זמין להיא רעוטא דנשמה דוקא מן דכוירא.

וainon גופין זמיגין לאתערא בקדמייתא בדקאמון. ולבתר דאלין יקומוין, יקומוין כל אחרגיין דבשא רערען, ויתקויינו בקיומה שלים, ויתחדתוין בחדותה דסירה, ויתחדש עלמא כמלקדמין. וכדין כתיב בהיא זמין (זהלים קו) ישמח יי' במעשהיו.

ובגין כה (ישעה נב) הנה ישפיל עבדי, לאחדרא נשמתין כל חד וחד לאתירה. ירים ונשא וגביה מאד, מפטרא דכל ainon דרגין עלאין בדקאמון.

באשר שמחו عليك רבים כן משחת מאיש מראהו ותארו מבני אדם. (ישעה נב) תא חזי, דהא אתמר דבד אתחרב כי מקדשא, ושכינטא אתגלי בגו ארען נוכראין בינייהו. מה כתיב, (ישעה לו) הן אראלם צעקו חזה מלאכי שלום מר יבכין. כלחו בכו על דא, וקשרו בכיה

מִפְנָמוֹ שֶׁהִיא, שַׁפְתּוֹב (שם י) חֲשֵׁךְ הַשְׁמֵשׁ בְּצָאתָו, וְעַל זֶה פָּטוּב בְּן

מִשְׁחַת מַאיִשׁ מַרְאָה.

דָּבָר אַחֲרֵי בָּן מִשְׁחַת מַאיִשׁ מַרְאָה - מַה עֲבָד תְּזַהֵּר שְׁהַשְׁפָּנָה מַרְאָהוּ - מַה עֲבָד תְּזַהֵּר שְׁהַשְׁפָּנָה דַּיּוֹקָנוֹ וְגַנוֹּנוֹ מַקְמוֹ שֶׁהִיא. דָּבָר אַחֲרֵי בָּן מִשְׁחַת מַאיִשׁ מַרְאָה - כִּמוֹ שָׁנָאָמָר (שם) אַלְבִּישׁ שְׁמִים קָדוֹרוֹת וְשַׁקְּאָשִׁים כְּסֻוּתָם. שְׁהָרִי מִיּוֹם שְׁנַחֲרֵב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ לֹא עַמְדוּ הַשְׁמִים בָּאוֹרָם, וְסַוד הַדָּבָר - הַכְּרָכוֹת לֹא שׂוֹרוֹת אֶלָּא בַּמְקוּם בְּרָאָם וַיְבָרֵךְ אֶתְּנָהָרָם, וּמְשׁוּם בְּךָ מִשְׁחַת מַאיִשׁ מַרְאָה.

וְזַהוּ פְּכָתוֹב (ישעה נ) הַצְדִיק אָבָד. אָבוֹד אוֹ נָאָבָד לֹא נָאָמָר, אֶלָּא אָבָד, שָׁאן שׂוֹרוֹת בְּרָכוֹת אֶלָּא בַּמְקוּם שְׁגָמָצָאים זָכָר וַיְקַבֵּחַ יְהָדָה, כִּמוֹ שָׁנָאָמָר (בראשית ב) זָכָר וַיְקַבֵּחַ כִּיּוֹם שְׁנָאָמָר (בראשית ב) זָכָר וַיְקַבֵּחַ בְּרָאָם וַיְבָרֵךְ אֶתְּנָהָרָם, וּמְשׁוּם בְּךָ מִשְׁחַת מַאיִשׁ מַרְאָה.

וְזַהוּ נָעַר, מִשׁוּם שָׁאן נְפָרְדיםָה לְעוּלָמִים, צְדִיק וְצָדֵק הַם יִחְדָּה. כִּמוֹ שְׁהִיא נְקַרְתָּא בְּשָׁם שֶׁל הַזָּכָר, גַּם בְּךָ הוּא נְקַרָא בְּשָׁם שֶׁלָּה. שְׁפָתוֹב וְהִוא נָעַר.

אֶת בְּנֵי בְּלָהָה וְאֶת בְּנֵי זְלָפָה. בְּכָלָם עַמְּדָת לְתַדֵּשׁ אֶתְּנָהָרָם וְלַהֲשַׁעַתְּשׁוּעָה לְהָם בְּשְׁמַחָה שְׁלֹגו. שְׁפֵל הַעֲנָפִים וְכָל הַעֲלִים, בְּלָם מַתְּבָרְכִים בְּשְׁמַחָתוֹ.

אֶלָּה תְּלִדוֹת יְעָקָב יוֹסֵף, כִּמוֹ שְׁנַחֲרֵב, שְׁפֵל דְּמוּתוֹ שֶׁל יְעָקָב הַיִתָּה בְּיוֹסֵף, וְכָל מָה שָׁאָרָע לְזֶה אָרָע לְזֶה, וְשַׁגְּנִיהם הַוּלְלִים יִחְדָּה.

אֶלָּה תְּלִדוֹת יְעָקָב יוֹסֵף, כִּמה דָאָטָמָר דָּכְל דָיְוָקָנָא דְיַעֲקָב הַהֵה בֵּיה

מִשְׁפָּנִית מִפְמָה דְּהָוֹת. אָוֹף הַכִּי בְּעַלְהָ לֹא נְהִיר נְהֹוֹרִיה וְאַשְׁתָּגִי מִפְמָה דְּהָוֹת, דְכַתִּיב, (ישעה י) חֲשֵׁךְ הַשְׁמֵשׁ בְּצָאתָו. וְעַל דָא כְּתִיב בְּן מִשְׁחַת מַאיִשׁ מַרְאָה.

דָּבָר אַחֲרֵי בָּן מִשְׁחַת מַאיִשׁ מַרְאָה, מַה אִי עַבְד דְאַשְׁתָּגִי דִיּוֹקָנִיה וְגַנוֹגִיה מִפְמָה דְּהָוֹת. דָּבָר אַחֲרֵי בָּן מִשְׁחַת מַאיִשׁ מַרְאָה, כִּמה דָאָת אָמָר, (ישעה ב) אַלְבִּישׁ שְׁמִים קָדוֹרוֹת וְשַׁקְּאָשִׁים כְּסֻוּתָם. דָהָא מִיּוֹמָא דְאַתְּחַרְבּ בַּי מַקְדָּשָׁא לֹא קִיְימָו שְׁמִים בְּנַהּוֹרָא דְלָהּוֹן, וּרְזָא דְמָלָה בְּרָכָא לֹא שְׁרִין אֶלָּא בְּאַתְּרָ דְאַשְׁתָּפְכָחוֹ דָכְר וַיְקַבָּא, וְאוֹקְמוֹה. כִּמה דָאָת אָמָר, (בראשית ב) זָכָר וַיְקַבָּה בְּרָאָם וַיְיַבְּרֵךְ אֶתְּם. וּבְגִין בְּךָ מִשְׁחַת מַאיִשׁ מַרְאָה.

וְדָא הוּא כִּמה דְכִתִּיב, (ישעה נ) הַצְדִיק אָבָד, אָבוֹד אוֹ נָאָבָד לֹא נָאָמָר, אֶלָּא אָבָד, דָלָא שְׁרִין בְּרָכָא אֶלָא בָּאָמָר דְאַשְׁתָּפְכָחוֹ דָכְר וַיְקַבָּא כְּחַדָּא כִּמה דָאָטָמָר. בְּגִין דָא בְּהַהוֵּא זְמָנָא דָלָא אַשְׁפְּכָח (דף קב ע"ב) דְכִירָא בְּהַדָּה, יְכִידָן בָּל אִינּוֹן נְשָׁמָתִין דְנַפְקִי בְּלָהָוּ הַוְיִלְהוּ שְׁנִיאָמָר מִפְמָה דְהָוֹו בְּזְמָנָא דְשְׁמֵשָׁא אַתְּחַבְּרָבּ סִיחָרָא כִּמה דָאָטָמָר. וְעַל דָא אֶלָּה תְּולִדוֹת יְעָקָב יוֹסֵף וְגַ�וּ וְאַתְּמָר.

וְזַהוּ נָעַר, בְּגִין דָלָא מַתְּפָרְשִׁין לְעַלְמִין, צְדִיק וְצָדֵק כְּחַדָּא אִינּוֹן, כִּמה דָאַיְהִי אַתְּקָרִיאָת בְּשָׁמָא דְדַכְוָרָא, הַכִּי נִמְיָא אַתְּקָרִיאָה בְּשָׁמָא דִילָה דְכִתִּיב וְהָוּ נָעַר. אֶת בְּנֵי בְּלָהָה וְאֶת בְּנֵי זְלָפָה, בְּכָלָהוּ קִיְימָא לְמַדְפָּא לְזֹן בְּדַקָּא יִאָוֶת וְלַאֲשַׁתְּעַשְׁעָא לְזֹן בְּהַדָּה דִילָה. בְּכָלָהוּ עַנְפִין וּבְכָלָהוּ עַלִין, בְּכָלָהוּ מַתְּבָרְכִין בְּהַדָּה דִילָה.